Pártélet

Adjon feladatokat a Ferenc-bánya pártszervezete a pártcsoportbizalmiaknak

A kongresszusi határozatok végrehajtásához legelsősorban az szükséges, hogy maga a pártvezetőség ismerje a határozatokat, ismertesse azt a pártcsoport bizalmiakkal, a párt agitátoraival és mindenegyes párttaggal. A pártcsoport bizalmiak, népnevelők feladata aztán a pártonkívüli dolgozókkal is ismertetni a határozatok jelentőségét.

Egy pártcsoport bizalmit kérdeztünk meg, **Valuska Sándor** elvtársat, hogy mit hajtott végre eddig a kongresszus határozataiból és általában hogyan tanulmányozta azokat. Valuska elvtárs azt mondja, hogy gyűlésen hallott róla, olvasta az ujságba is, de konkrét feladatot a pártszervezettői nem kapott.

Mintegy másfél hónappal ezelőtt megbíráltuk a Ferenc-bánya pártszervezetének tagdíjfizetési munkáját. Ennek a cikknek a hatására egy hónappal ezelőtt

a pártvezetőség pártbizalmi értekezletet hívott össze,

ahol a tagdíj fizetést tárgyalták. Bár ez igen fontos, sőt egyike a legfontosabb pártmunkának, véleményünk szerint azonban a pártcsoport bizalmiakkal arról kellett volna beszélni — amiről nem volt szó, a pártkongresszus határozatairól és az annak alapján kiadandó feladatokról.

Ez azt jelenti, hogy a pártkongresszus óta a Ferenc-bánya pártszervezete nem tartott olyan értekezletet a pártcsoportbizalmiak részére, ahol a pártkongresszus határozataival foglalkoztak volna, nem adtak a pártcsoport bizalmiaknak feladatokat. Deák elvtárs, a pártszervezet titkára elbeszélget a propagandistákkal, megkérdi tőluk, hogy ismerik-e a kongresszus határozatait, azonban

nem győződik meg arról, hogy a határozatokat hogyan viszik lejebb,

és ami a legnagyobb hiba, nem ad feladatokat a pártcsoport bizalmiaknak.

A pártcsoport bizalmiak önmaguktól is folytatnak agitációt, elmagyarázzák a kongresszus határozatainak jelentőségét, a munkahelyen elmondják a munkatársaiknak, hogy az agyagot ne dobják a kaparószalagra, felhívják őket, hogy használjanak több vastámot, de nem indokolják meg, hogy miért szükséges ez. Összefüggésében nem magyarázzák meg a dolgot, nem mondják el, hogy ha a szén minősége rosszabbodik és azok az üzemek, amelyeket mi látunk el szénnel, ezért kevesebb mezőgazdasági gépet tudnak előállítani, a mi kenyerünket is befolyásolja. A vastámok használatánál ki lehet térni a faanyag takarékosságra, el kell mondani, hogy a fa külföldről behozatott drága export cikk, és ha vastámot használunk, akkor a fa megtakarításval több jut a lakásépítkezésekre, szebben lakhatunk. Mindezek együttvéve, pedig a népgazdaságot erősítik, saját életünket a párthatározatok szellemében, életszínvonalunk fokozatos emelésében.

Világos, hogy a pártcsoport bizalmiaknak még mindig nincs meg a kellő politikai felkészültségük, hiszen

az agitáción keresztül is vizsgáznak arról, hogyan sajátították el a párt határozatait,

és hogyan viszik ki a dolgozó tömegek közé. Azt, hogy agitációs módszerekre szorulnak, már **Deák** elvtárs párttitkár is észrevette, de még agitációs megbeszélésre értekezletet nem hívott össze, nem adott elég segítséget.

A pártcsoport bizalmiakon igen sok mulik, legelsősorban mint kommunistáknak személyes példaadással kell élenjárni. Nekik kell elsősorban a meddőt kiválogatni, kevés fát használni, a munkaidőt teljesen kihasználni, de ezen kívül

felvilágosító és nevelő munkával a többi dolgozóval is megértetni,

hogy miért van erre szükség, és őket is gazdaságos jó munkára nevelni. A pártcsoport bizalmiak feladatai közé tartozik a dolgozókkal való beszélgetés, a kongresszusi feladatok sokrétű megvilágítása. Mutassák be a dolgozónak országos viszonylatban és egyéni érdekeket érintően, a határozatok jelentőségét, mutassanak rá arra, hogy csakis úgy lehet jobb élet, ha minden dolgozó kiveszi a munkából a részét.

Ehhez természetesen módszertani előadásokra van szükség, és azt javasoljuk a Ferenc-bánya párttitkárának, Deák elvtársnak, hogy a vezetőség tartson módszertani előadást, a kongresszus határozatainak végrehajtásáról. Adjon feladatot, a pártcsoport bizalmiaknak, és ellenőrizze azoknak a feladatoknak a végrehajtását. Ossza el a pártvezetőség a párt aktiváit munkahelyenként, ne legyen olyan munkahely, ahol nincs népnevelő. Tudatosítsák a dolgozók között, hogy miért van szükség a jobb munkára, a jó minőségű szénre, a faanyag takarékosságra, hívja össze értekezletre a pártcsoport bizalmiakat, hallgassák meg a tapasztalataikat és annak alapján lássanak neki a feladatok megoldásának.

A Városi Pártbizottság ülése

A Városi Pártbizottság július 16-án tartotta ülését. Az ülésen a Pártbizottság elfogadta a Végrehajtó Bizottság 3 hónapos munkatervét, melyet Kertai Sándor elvtárs, a Végrehajtó Bizottság titkára ismertetett. Meghallgatta Steinhauer János elvtárs beszámolóját a város iparának, valamint Nemoda János elvtárs ismertetőjét, a mezőgazdaság helyzetéről.

A munkás-paraszt szövetség megerősítéséért

A gépészet dolgozói erősítik a munkás-paraszt szövetséget

A gépészet dolgozói vállalták, a környék és a helybeli termelőszövetkezetek patronálását. Ez a patronálás igen szép eredményeket hozott a mezőgazdaság részére.

A berhidai gépállomás részére egy cséplőgépet javítottak, amelyen 11,000 forint értékű munkát végeztek el. A várpalotai tsz részére egy vasgereblyét, két vetőgépet, kaszákat, kaszakalapácsokat, kaszaüllőket csináltak. Nem feledkezdtek meg az egyénileg dolgozó parasztokról sem és részükre is vetőgépet javítottak. A szentgáli állami gazdaságnak egy kaszáló gépet javítottak.

A szentgáli tanácsról sem feledkeztek meg a műhely dolgozói, két szivattyut javítottak és két motor tekercselését végezték el. Ezenkívül még aratni is járnak. A gépészet dolgozói jó munkájukkal erősítik a munkás-paraszt szövetséget.

Aratnak a bányászok

A várpalotai bányászok becsületesen kiveszik részüket az aratásból, naponta 40—50 főnyi brigád indul a termelőszövetkezetek gabonaföldjeire. Vasárnap már reggel 5 órakor gyülekeztek a munkások a városi pártbizottság épülete előtt. Két autóba alig fértek fel.

A szentgáli állami gazdaság és termelőszövetkezeti csoport Gombás-pusztai határban arattunk, voltak közöttünk lakatosok, adminisztrativ dolgozók, bányászokkal az élen. Külön dícséretet érdemel *Mercz* Ferenc sztahánovista vájár, akiről tudjuk, hogy a bányában is, legelsők között állja meg a helyét. Ugyanúgy az aratásban is, mint első kaszás, jó iramban vezetett. Ezeken az aratásokon megmutatkozik a munkásosztály segitő ereje a dolgozó parasztság felé, mely szilárdabbá kovácsolja a munkás-paraszt szövetséget.

A Cseri-bánya dolgozói is 390 órát dolgoztak már eddig. Bányászaink azzal a tudattal vettek részt az aratásban, hogy ez pártunknak a hívó szava volt, de azt is mondták a munkások, hogy örömmel és szívesen vesznek részt ebben a munkában, mert tudják azt, hogy ott, ahol az árvíz óriási károkat okoz, a gátak védelménél nem lehet mindenki, ők itt akarnak helyt állni, segíteni akarnak a dolgozó parasztoknak a nép kenyerének biztosításában, ezenkívül derekasan helyt állnak a széntermelésben is.

Gaál József.

A kollektiv szerződés első negyedéve

A kollektiv szerződés, mint ahogy le is van fektetve benne az üzem alkotmánya. A benne foglaltak egyaránt kötelezők az igazgatóra és a dolgozókra.

A KOLLEKTIV SZERZŐDÉS 1954. április 1-től 1955. március 1-ig van érvényben, vagyis egy negyedév lejárt és ilyenkor meg kell néznünk, hogy kölcsönösen a dolgozók és az igazgató, illetve a szakszervezet, mit hajtottak végre vállalásaikból.

Az első fejezetben szerepelnek a beruházások, illetve azok a gépek, amelyekre bányáinknak szüksége van. Ezt a vállalat végrehajtotta, fokozottabban ellátták vastámokkal a bányát, az igazgatói alapból célprémiumokat tűztek ki. Július hónapban a kiváló dolgozókat két izben hétvégi kirándulásra vitték. Ennél a fejezetnél az üzemi bizottság nem tartotta be azt a vállalását, hogy minden negyedévben a sztahánovisták részére előadást tart, nem vezette be a bizalmi könyvet, és a kultúrcsoportok hetenként kétszer nem jöttek le a bányához.

A MÁSODIK fejezet teljes egészében végre lett hajtva, a bér és normákról szól.

Az állami és a munkafegyelemről szóló harmadik fejezetben az igazgató vállalást tett, hogy csökkenti a hiányzók számát, mégpedig úgy, hogy havonként ankétot tartanak az üzemekben, ez nem történt meg. És ezért a hiányzók száma nem csökkent. Az igazgató ezen a fejezeten belül a nevelj új bányász-mozgalomban jelentős lépéseket tett, ankétot hívott össze, prémiumrendszert dolgozott ki. Az üzemi bizottság vállalta, hogy két igazolatlan hiány után levélben értesíti a hiányzó hozzátartozóit, ezt sem hajtotta végre.

A NEGYEDIK fejezet a dolgozók szakképzésének és szakmai oktatása teljes egészében be lett tartva, a különböző tanfolyamokat megtartották, ezzel bányánk igen jelentős számú szakembert nyert.

ÖTÖDIK fejezet a munkavédelem. Beépítettek egy nagyteljesítményü ventilátort a Ferenc-aknára, az Ősi-uti aknánál megkezdték az 1000 főre tervezett fürdő építését. A munkaruhákat minden munkahelyen biztosították, azonban a védőitalnál hiba van, tudniillik a vállalat nem rendelkezik elég szódásüveggel és ezért nem adja ki a szódavizet a vállalat a dolgozóknak. A bányában a mentőkamrák elkészültek, azonban a használatuk még nem indult be.

A HATODIK fejezet a társadalmi biztosítással, a munkásellátással foglalkozik. Vállalta az igazgató, hogy a két új legénységszállóban július 30-ig vezetékes rádiót vezetnek be, ez elmaradt és ezért a dolgozók igen sokszor panaszkodnak. A szállók kifestése megtörtént, a szobákba szőnyegeket és függönyt vásároltak. A szálló kultúrtermeibe könyvtárakat állítottak fel. A bölcsődét is ellátták a kollektiv szerződésbe felfektetett ruhákkal, köpenyekkel.

A KULTURNEVELÉS című fejezetben a kultúrotthont vállalásaikhoz képest kifestették. A meglévő könyvtárat kibővítették, egy festőművészt szerződtettek, aki a festőművészeti kört rendszeresen támogatja. Az üzemi bizottság a színjátszó csoport létszámát az előírthoz képest határidőn belül felemelte, a vidéki szereplést is végrehajtják. Szakiskolákra káder részvételét biztosították.

A SPORT és testnevelés terén az igazgató a labdarugó játéktér elkerítését végrehajtatta, minőségi sportolóknak az edzéseken, versenyeken, valamint az edzőtáborokban való részvételét biztosította. Az üzemi bizottság az MHK-mozgalom kiszélesítésének érdekében a 350 főt nem szervezte be.

A kollektiv szerződés első negyedévben többségében végre lett hajtva. Azonban igen fontos, hogy az igazgató, de főleg az üzemi bizottság a munkafegyelemmel kapcsolatos hiányosságokat is hajtsa végre, valamint azokat a pontokat, amelyek a dolgozók jólétéről gondoskodnak. Mindenben, részletében hajtsák végre a kollektiv szerződést, az üzemünk alkotmányát.

Városunk hírei

A Városi Tanács elsőnek sietett az árvízkárosultak segítségére, a tanács dolgozói 3400 forintot ajánlottak fel az árvízkárosultak részére. A Kerületi Tanácsok is hozzájárultak ehhez és összesen a Tanácsok segítsége 5525 forintot tesz ki.

A helybeli tsz tagjai fejenként egy mázsa gabonát ajánlottak fel az árvízkárosultak részére. A 26 tagból álló tsz 26 mázsa gabonával segíti az árvízkárosultakat.

A Tanács felhívja a város dolgozó anyáit, hogy gyermekeiket küldjék az óvodába, ahol a legjobb bánásmódban van részük, a kicsinyekre gondosan ügyelnek.

Az első kerületi Tanács újabb üzlettel, újabb kerthelyiséggel szaporította a város szórakozó helyeit. A felső cukrászdának szép kerthelyisége nyílott meg.

A vájáriskola előtt lévő parkirozott résznek a kerítése teljesen tönkremegy. Jó lenne, ha a Városi Tanács felhívná a vájráiskolát, hogy már a város külső képének kedvéért is hozassa rendbe a kerítést, mielőtt teljesen tönkremegy.

A Cser-bánya dolgozói az aratásért és az árvízkárosultakért

A Cser-bánya dolgozói megértették pártunk harmadik kongresszusának azt a célkitűzését is, mely feladatul tűzte népünk számára a mezőgazdaság elmaradottságának a felszámolását, ezen belül a szocialista szektorok megerősítését és támogatását. Készenlétben voltak, mikor a veszprémmegyei párt-végrehajtóbizottsága felhívást intézett, hogy segítsük termelőszövetkezeteinket, állami gazdaságainkat és egyénileg dolgozó parasztokat az aratási munkálatok mielőbbi elvégzésében. A Cseri-bánya pártszervezete röpgyűléseket szervezett, melyen ismertették a jelenleg legfontosabb feladatot. Kommunistáink és pártonkívüli dolgozóink átérezve ennek a jelentőségét, a mezőgazdaság segítésére, az aratás gyors elvégzésére siettek. Ebből a nemes, áldozatkész munkából legjobban kivették részüket id. *Schönig Herman, Szeivolt János, Tóth János, Nagy Ferenc, Kajdi Gusztáv* és *Csősz János.* Még ezenkívül 48 dolgozó 390 órán vett részt munkaidejük után az aratásban.

A Cseri-bánya dolgozói is nagyban elősegítették a munkás-paraszt szövetség erősödését, ugyanakkor aggódva figyelik az árvíveszélynek kitett helyekről a jelentéseket, csatlakoztak az árvízkárosultak megsegítésére indított felhíváshoz. Egyemberként ajánlották fel havi keresetük átlagos négy százalékát, így akarják együttérzésüket kifejezni az árvízsújtotta terület lakóival.

Juhász Rudolf
Cseri-bánya pártszervezet titkára.

Látogatás egy dolgozónál az új lakásban

Az elmult héten osztották ki azokat a felsőmajori lakásokat, amik az első féléves terv során elkészültek. Felkerestük a felsőmajorban Bukovina Antalnét, az új ház boldog lakóját, akit a vállalat szobakonyhás, fürdőszobás lakáshoz juttatott.

Bukovina elvtársnő éppen otthon van, hellyel kínál bennünket. Elmondja, hogy nagyon örül az új lakásnak, mert eddig öreg édesanyjával és három gyermekével olyan lakásban lakott, ahová jóformán az eső is beesett, a gyermekek egészsége állandóan veszélyben volt. Körülnézünk a lakásban. Szép beosztású lakás, szebb mint az eddig épült házakban lévő lakások és Bukovina elvtársnő boldogan mondja, hogy jól érzik magukat az új lakásban. Most új butort akarnak venni, hiszen az előző lakásukba nem fért be egy rendes butordarab

„Ugy érzem — mondja Bukovina elvtársnő —, *hogy megérdemeltem az új lakást. 1946 óta vagyok a bányánál, azóta hiányom nem volt, igyekeztem becsületesen dolgozni, jó munkámért pénzjutalomban is részesültem. Nagyon nagy örömnekem, hogy végre emberhez méltó lakásban lakom, érzem, hogy ezt a gondoskodást úgy kell meghálálni, hogy még jobb munkát végzek. Eddig is sokat kaptam, az árleszállítás könnyebbé tette az életünket, most már csak a lakás hiányzott, de most ez is megvan. Igyekezni fogok továbbra is úgy dolgozni, mint eddig.”*

Egy dolgozó a sok közül, akit a kormányprogramm lakáshoz juttatott, egy dolgozó, akinek az életszínvonala ismét emelkedett és a mi országunkban, a mi városunkban az ilyen dolgozók száma nap mint nap emelkedik, egyre többen kapnak lakást, egyre több dolgozónak válik szebbé az élete.

Horváth Istvánné.